

Expunere de motive

Calamitățile naturale cauzate de vântul puternic constituie o problemă gravă pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice. Singura alternativă aflată la îndemâna silvicultorilor este regenerarea artificială, care apare ca o acțiune de refacere a unui dezechilibru provocat de diverse calamități naturale. În anumite cazuri impactul poate să fie atât de grav, încât conduce la o pierdere a veniturilor pe termen lung (chiar și 30 de ani) a proprietarilor.

După o calamitate, exploatarea este extrem de costisitoare, în multe cazuri veniturile obținute din valorificarea masei lemnoase nu acoperă nici măcar costurile exploatării.

Plantarea de puieți noi (împădurirea) este singura alternativă aflată la îndemâna silvicultorilor și care oferă posibilitatea reintroducerii relativ rapide a suprafețelor calamitate în circuitul forestier. Însă, acești puieți trebuie îngrijiți, îngrijire ce include cheltuieli de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv. Prin urmare, iarăși ajungem la realitatea cruntă care constă în faptul că proprietarii persoane fizice și juridice sunt lipsiți de veniturile care li s-ar cuveni după exploatarea pădurilor.

În conformitate cu prevederile Codului silvic, principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor sunt, printre altele, asigurarea integrității fondului forestier și a **permanenței pădurii**, politici forestiere stabile pe termen lung, asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor, **sprijinirea proprietarilor de păduri** și stimularea asocierii acestora, prevenirea degradării ireversibile a pădurilor, ca urmare a acțiunilor umane și a factorilor de mediu destabilizatori.

În consecință, în scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, statul trebuie să aloce de la bugetul ministerului de resort și/sau prin Fondul pentru mediu, sume pentru acordarea de despăgubiri pentru calamități, atât în vederea acoperirii pierderilor de venit generate de calamități naturale, cât și pentru compensarea beneficiului nerealizat, reprezentând contravaloarea pierderii de creștere a arboretului, și pentru finanțarea cheltuielilor de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv.

Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană acordarea diferitelor forme de sprijin pentru proprietarii de păduri este reglementată de directivele Uniunii Europene cu privire la formele de ajutor de stat. Deși avea la dispoziție aceste instrumente, statul român – spre deosebire de domeniul producției agricole – nu a oferit în ultimii 13 ani nicio compensație proprietarilor de păduri afectați de calamități naturale. În perioada 2010-2013 actul normativ care permitea acordarea acestor compensații a fost Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, care a stabilit condițiile generale pentru acordarea ajutoarelor de stat în agricultură și silvicultură, în conformitate cu Liniile directoare comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007- 2013, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 319 din 27 decembrie 2006, pentru realizarea unor producții competitive și în scopul asigurării securității alimentare a populației și pentru protejarea mediului (art.1). Ordonanța prevedea la art. 4, faptul că Guvernul este abilitat să acorde forme de ajutor de stat permise conform art. 1 în mai multe domenii, printre care și în domeniul forestier.

Ulterior, pentru actuala perioadă de programare Regulamentul nr. 702/2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și

108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a statuat faptul că finanțarea de stat care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat constituie ajutor de stat și necesită notificarea Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat, stabilind în același timp, că în temeiul articolului 109 din tratat, Consiliul poate stabili categorii de ajutoare care sunt exceptate de la respectiva obligație de notificare.

Regulamentul tratează pe larg situațiile de urgență cauzate de calamități naturale și stabilește necesitatea unei reacții urgente a autorităților, care trebuie să acorde ajutoare celor afectați. Prin urmare, este important să se asigure o punere în aplicare rapidă a prevederilor regulamentului și crearea cadrului legal pentru acordarea ajutoarelor avute în vedere.

Sectorul forestier face parte integrantă din dezvoltarea rurală. Comisia a aplicat articolele 107 și 108 din tratat în cazul întreprinderilor și persoanelor fizice care își desfășoară activitatea în sectorul forestier în numeroase decizii, în special în cadrul Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier pentru perioada 2007-2013. Comisia a aprobat 140 de ajutoare pentru sectorul forestier în perioada 2007-2012 în conformitate cu orientările respective.

Categoriile respective de ajutoare ar trebui să cuprindă, în special, ajutoarele pentru împădurire și crearea de suprafețe împădurite, ajutoarele pentru sisteme agroforestiere, ajutoarele pentru prevenirea și repararea pagubelor cauzate pădurilor de incendii, de calamități naturale, de fenomene meteorologice nefavorabile, de organisme dăunătoare plantelor sau de evenimente catastrofale, ajutoarele pentru investiții care îmbunătățesc reziliența și valoarea de mediu a ecosistemelor forestiere, ajutoarele pentru dezavantaje legate de zonele forestiere Natura 2000, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului și la articolul 3 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și

Consiliului, ajutoarele pentru servicii de silvomediu, servicii climatice și conservarea pădurilor.

Pentru cele expuse mai sus, supunem spre dezbatere și adoptare prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

1.	TÁNCZOS BARNA	UDMR
2.	MAGYAR LORÉND - BÉKÉNYI	UDMR
3.	BENKŐ ERIKA	UDMR
4.	APJAK NORBERT	UDMR
5.	CSONA BOFONÓ	UDMR
6.	VASS LEVENTE	UDMR
7.	SZABÓ ÖBÖN	UDMR
8.	BENESEK ZACHARIE	UDMR
9.	KELEMEN HUNOR	UDMR
10.	MÁRTON ÁRPÁD	UDMR
11.	BIRÓ ZSÓLT ISTVÁN	UDMR
12.	KULCSÁR - TERÉZ FÖLDEP	UDMR
13.	SZECSY GÁBOR - ISTVÁN	UDMR
14.	ANTAL István - János	UDMR
15.	Bende Sándor	UDMR
16.	Kovács ATTILA	UDMR
17.	SERES DÉVÉJ	UDMR
18.	Ambros Katalin Agnes	UDMR
19.	ERDEI - S ISTVÁN	UDMR
20.	FARAGO PETRU	UDMR

